

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 11 november 2011

PARTER

Klagande

Försvarets Materielverk
Patentenheten, 115 88 Stockholm

Motpart

Telefonaktiebolaget L M Ericsson

Ombud: Cegumark AB
Box 53047, 400 14 Göteborg

SAKEN

Upphävande av patent på "System för att övervaka företeelser som genererar elektromagnetiska signaler"

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 8 februari 2008
angående patent nr 9501787-7, se bilaga 1

DOMSLUT

Med upphävande av det överklagade beslutet häver Patentbesvärsrätten
patentet.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN

Telefonaktiebolaget L M Ericsson (Ericsson) ansökte den 15 maj 1995 om patent på en uppfinning benämnd "System för övervakning". Patent meddelades den 12 februari 2002.

I den till ifrågavarande patent hörande beskrivningen anges bl.a. följande om uppfinningen, dess bakgrund och ändamål.

Föreliggande uppfinning avser en anordning för övervakning av och möjlighet till verkan i ett stort geografiskt område.

Över ett stort geografiskt område - ett gränsområde, ett landskap, en kustlinje, ett större vägnät, ett stadsområde etc., finns det ofta ett behov av att bevaka och övervaka vissa bestämda företeelser, som är observerbara med kemiska eller fysikaliska mätmetoder. Företeelserna kan till exempel uppfattas med hjälp av de signaler som företeelsen genererar. Företeelserna kan vara regnfronter, föroreningar, olaga intrång av personer, fordon, båtar, flyg eller helikoptrar där signalerna exempelvis kan vara akustiska, kemiska, optiska, eller elektromagnetiska.

Regnfronter bildar sig väderlektjänsten idag en uppfattning om med information från olika typer av satelliter, väderradar, manuella observationer etc. Dessa metoder täcker hela landet men kan ej ge någon omedelbar information om hur mycket regn som faktiskt faller på enskilda platser och med vilken intensitet.

Här visar det sig att trots komplicerade utrustningar, kan inte dessa ge alla svar väderlektjänsten och allmänheten, i synnerhet bönder, önskar att få. Även vägförvaltningar och kommunala myndigheter är i stort behov av att förvarnas om höginensiva nederbörder.

Luftföroreningar är en allt viktigare angelägenhet för alla och trots det finns det bara ett fåtal fasta mätstationer i landet kring bland annat kärnkraftverk. De flesta mätningar av luftföroreningar som försiggår verkar vara utförda av ett fåtal dyra och komplicerade mobila mätstationer.

På grund av att ett fåtal mobila mätstationer används så kan dessa ej vara på "rätt" plats för att upptäcka nya luftföroreningar, ej heller kan dessa få mätstationer följa och indikera utbredningen av eventuella luftföroreningar.

Det olaga intrånget består ibland bara i intrång av signaler eller en kombination av fysiskt intrång och intrång av signaler. Exempel på en sådan företeelse är en spaningsradar. En icke önskvärd spaningsradar med dess radarsignaler önskar man givetvis avvisa. Om det ej är möjligt att avvisa spaningsradarn fysiskt så kan man alltid "avvisa" dess radarsignaler med hjälp av störning.

Om man antar att det gäller en spaningsradar med hög uteffekt, stor antennvinst och låga antensidlobsnivåer, är en vanligen tillämpad metod av störning, som väsentligt nedsätter räckvidden av en enstaka sådan spaningsradar, att använda en lämpligt placerad störenhet. En sådan störenhet sänder till exempel brusstörning med hög antennvinst/hög uteffekt kring spaningsradarns aktiva sändfrekvens. Eftersom störarens sändlob måste vara smal för att antennvinsten skall bli tillräckligt stor måste störarens smala sändlob noga riktas mot den radar som skall störas.

Denna störare kan få avsedd effekt även då spaningsradarns sidlober tar emot störstrålningen. Störenheter av denna typ är lätta att lokalisera och lönsamma att bekämpa.

Detta är ett exempel på att den effekt som eftersträvas endast kan nås på ett rimligt vis om verkan utlöses vid ett gynnsamt och precist tillfälle och/eller från en snävt bestämd riktning. Detta kräver i sin tur avancerade utrustningar, vilka ibland är så kostsamma att anskaffa och hålla i drift att antalet begränsas så hårt att materielen måste fraktas till operativ närhet av aktuellt område just när behovet uppstår. Detta medför tidsförluster, risker vid transporter och luckor i det totala täckningsområdet.

Kostnaderna för att nå en bestämd verkan är ofta mycket starkt beroende på avståndet till verkansområdet, även det tydligt i militära sammanhang.

Ett ändamål med föreliggande uppfinning är därför att ange ett system som på ett enkelt sätt gör det möjligt att övervaka och eventuellt utlösa åtgärder i ett större geografiskt område.

Försvarets Materielverk (FMV) gjorde den 12 november 2002 invändning mot det meddelade patentet och yrkade att patentet skulle upphävas.

FMV anförde till stöd för sin invändning att uppfinningen enligt patentkraven saknade nyhet och uppfinningshöjd i förhållande till känd teknik samt hänvisade till följande dokument.

- D1: Produktblad "RIOT" från Thorn EMI Electronics Australia, 3/87.
- D2: Produktblad "Unattended Expendable Jammer" från Marconi Secure Radio, 1986.
- D3: SE 78071511 A
- D4: Artikel från FOA-tidningen 1986:2, "Obevakade marksensorer spanar över stora ytor".
- D5: US 4 914 444 A
- D6: US 4 543 580 A
- D7: Utdrag ur Military Electronics, Special series 9, vol 1980 med artikel från International Defense Review 7/1978, "Defining a Ground-based Radar ELINT System".
- D8: Översiktsbilder av OPUS-systemet. System för optisk luftövervakning i drift i Sverige under 60- och 70-talet (frånfallet i Patentbesvärsträtten).
- D9: Artikel "Från signalspaningskompani till "Televapensystem 90", FOA-tidningen nr 3, oktober 1987, årgång 25.
- D10: US 4 806 851 A
- D11: International Defence Review, vol. 21, No. 1/1988, R. Pengelley, "Australia pushes technological bounds", s. 65-67."

Ericsson bestred invändningen samt anförde till stöd för bestridandet att uppfinningen uppvisade nyhet och uppfinningshöjd.

Genom beslut den 6 februari 2004 avslog PRV invändningen samt anförde att uppfinningen enligt de då gällande patentkraven uppvisade nyhet och uppfinningshöjd.

Sedan FMV överklagat detta beslut och Ericsson bestritt ändring undanröjde Patentbesvärsrätten, genom beslut den 16 mars 2006, PRV:s beslut och återförvisade frågan om upphävande av patentet till PRV för erforderlig handläggning. Patentbesvärsrätten anförde därvid, att PRV endast beaktat ett av de av FMV åberopade dokumenten, D11, och att det därmed förekommit sådant fel som medförde att verkes beslut skulle undanröjas.

FMV vidhöll, vid den förnyade handläggningen i PRV, sitt yrkande att patentet skulle upphävas.

Ericsson yrkade att patentet skulle upprätthållas med nya patentkrav som ingivits med telefax den 27 april 2007 (bekräftat med vanlig post den 30 april 2007).

FMV åberopade utöver de tidigare anförda dokumenten D1-D11 ytterligare en skrift.

- D12: International Defence Review, vol. 12, No. 3/1979, s. 427 -431, "Counter-C3 Systems from Fairchild Camera" av Gowri S. Sundaram, speciellt s. 430-431 beträffande "FAIRS".

FMV anförde därvid att patentkrav 1 saknade uppfinningshöjd mot bakgrund av vad som är känt genom denna skrift och D11 i kombination.

Ericsson bestred att uppfinningen enligt de aktuella patentkraven saknade uppfinningshöjd i förhållande till dessa dokument.

PRV upprätthöll genom det nu överklagade beslutet, patentet i ändrad lydelse med patentkrav inkomna den 27 april 2007.

Yrkanden

FMV har i Patentbesvärsrätten vidhållit sitt yrkande att patentet ska upphävas.

Ericsson har bestritt ändring.

Uppfinningen definieras på följande sätt i det upprätthållna självständiga patentkravet 1.

System för att övervaka bestämda företeelser, som genererar elektromagnetiska signaler med en geografiskt begränsad och tidsvarierande geografisk utbredning, i ett geografiskt område där dessa företeelser kan uppfattas med hjälp av de elektromagnetiska signaler som företeelserna genererar, varvid nämnda system innefattar:

– minst en informationscentral (110) inrättad att via informationsöverföring styra underenheter tillhörande systemet,

– minst tre celler (130-139) för varje i systemet ingående informationscentral där dessa celler utgör underenheter till en nämnd informationscentral, och där varje av dessa celler innefattar en eller flera sensorer (270, 271) inrättade för detektering av nämnda elektromagnetiska signaler och där var och en av dessa celler innefattar en styranordning inrättad att utifrån särdrag hos de detekterade elektromagnetiska signalerna, i beroende av i cellerna lagrade beslutskriterier självständigt besluta om att aktivera minst en utsignal eller inte,

kännetecknat därav att nämnda system innefattar delar av befintliga publika mobila kommunikationsnät för nämnda informationsöverföring, att vissa av dessa celler är inrättade att från denna informationscentral, via nämnda informationsöverföring, aktiveras och deaktiveras, där en eller flera av sagda celler innefattar en sambandsanordning (250) för envägs- eller tvåvägskommunikation mellan sagda cell eller celler och informationscentralen, och att informationscentralen kan kommandera en eller flera celler att fungera i en mod som endast har envägssambandet kraftsatt och beordras att under perioder av passivitet stänga av alla kraftförbrukare utom en mottagare och kraftförsörjas med ett batteri och/eller solceller för att inta ett viloläge med låg strömförbrukning så länge cellen ej är aktiverad, och att sagda cell/celler kan kommanderas att fungera i aktiv mod via envägssambandet från informationscentralen.

Grunder m.m.

FMV har som grund för sin talan hållit fast vid att den i patentkraven angivna uppfinningen saknar uppfinningshöjd i förhållande till känd teknik.

Ericsson har som grund för sin talan hållit fast vid att uppfinningen definierad i patentkraven uppvisar uppfinningshöjd.

*Utveckling av talan*FMV

FMV har i PRV anfört bl.a följande om det i patentskriften publicerade patentkravet 1 som överensstämmer med ingressen till det nu aktuella patentkravet 1 så när som på uppgiften om aktivering/deaktivering av cellerna.

D1 visar ett system som övervakar radiosändare, VHF 20-90 Mhz, som sänder elektromagnetiska signaler inom ett geografiskt begränsat område. Systemet har en centralenhet, Local Programming Unit (LPU). LPU-enheten styr underenheter (RIOT) genom att programmera dem för olika uppdrag. LPU-enheten kontrollerar i vanliga fall 4 RIOT-enheter. RIOT-enheterna programmeras för att aktiveras och deaktiveras vid olika tidpunkter och/eller aktiveras/deaktiveras genom signal från remote-control unit. RIOT-enheterna har en mottagare för att detektera radiosignaler. RIOT-enheterna kan programmeras för olika uppdrag, t.ex. störa en mottagen signal eller spara vissa typer av signaler. Det vill säga en RIOT-enhet beslutar själv beroende på uppdrag vad som skall göras. D1 visar således att systemet enligt patentkrav 1 saknar nyhet.

D3 visar ett system för övervakning av rörelse med hjälp av ljus, avkänning av ljusstråleavbrott, samt slag- och vibrationsgivare (s. 3, rad 30-35). Systemet har en central dator (20) som har kontakt med ett flertal lokala stationer (10). Den centrala datorn kan sända styrsignaler till de lokala stationerna (s. 2, rad 33-37). De lokala stationerna har ett flertal larmsignalgivare (12) som är kopplade till en larmanalysator (11) som självständigt beslutar om åtgärder (s. 3, rad 2-6; s. 5, rad 6- 21). D3 nämner inte vad styrsignalerna från centraldatorn innehåller men en av de enklaste funktionerna en styrsignal kan innehålla är av och på. Vi anser det som närliggande för fackmannen att använda den funktionen. Vi anser att patentkrav 1 saknar uppfinningshöjd gentemot D3.

D4 visar ett system för övervakning av olika företeelser som elektromagnetiska signaler (IR), akustiska, seismiska eller magnetiska. Systemet har en central från vilken ett antal marksensorer styrs (figur s. 10). Varje marksensor kan ha ett flertal sensorer. Marksensorerna klassificerar och

lokaliserar aktuella företeelser, t.ex. fordon eller brisader. Information sänds sedan till centralen för ytterligare bearbetning och styrning av marksensorerna. Marksensorerna kan även övervaka och efter lagrade beslutskriterier aktivera t.ex. ett minfält (figur s. 9). D4 visar inte att centralen kan aktivera och deaktivera marksensorerna. Vi anser dock att funktionen sätta på och stänga av är känd och ligger nära till hands för fackmannen och därför inte kan ligga till grund för ett patentskydd.

D11 visar ett system som övervakar sändare som sänder elektromagnetiska signaler inom ett geografiskt begränsat område (VHF, s. 65, kolumn 3, "RIOT:s in Germany and Sweden"). Systemet har minst en centralenhet (LPU-local programming unit, s. 66, kolumn 1, 3:e stycket och /eller remote control unit, s. 67, kolumn 1, 2:a stycket). LPU-enheten styr underenheter (RIOT) genom att programmera dem för olika uppdrag (s. 66, kolumn 1, 2:a stycket) och en remote control unit vilken kan via radio kommunicera med RIOT-cellerna, sätta på och stänga av cellerna, ändra parametrar samt ta emot och spela upp data lagrad i cellerna (s. 67, kolumn 1, stycke 2). LPU-enheten kontrollerar i vanliga fall 4 celler (RIOT-enheter, s. 66, kolumn 1, 3:e stycket).

RIOT-enheterna aktiveras/deaktiveras genom signal från remote control unit (s. 67, kolumn 1, 2:a stycket). RIOT-enheterna har en mottagare för att detektera radiosignaler. RIOT-enheterna kan programmeras för olika uppdrag, t.ex. störa en mottagen signal eller spara vissa typer av signaler (s. 66, kolumn 1, 4:e stycket- s. 66, kolumn 3). Det vill säga en RIOT-enhet beslutar självständigt beroende på uppdrag vad som skall göras.

På s. 66, kolumn 1, stycke 3 står att RIOT-cellerna programmeras av LPU-enheten. Längre ner i samma kolumn och i början av kolumn 2 står att RIOT kan användas som "response jammer", dvs. en störsändare som letar efter sändningar att störa. Detta betyder att när RIOT-cellen hittar en sändning som stämmer in på de programmerade kriterierna så startar RIOT-cellen sin störsändare. Enligt texten på s. 66 kan RIOT-cellen även programmeras för andra typer av uppdrag som "ESM-Electronic Support Measure", och "deception emitter". I alla de olika uppdragstyperna kan RIOT-cellen självständigt ta beslut.

D11 visar således att systemet enligt patentkrav 1 saknar nyhet.

Både systemet enligt patentet och systemet enligt D11 visar hierarkiska system. I båda systemen finns två nivåer. En lägsta nivå, som motsvaras av cellerna i patentet, och RIOT-enheterna i D11. Ovanför denna nivå finns i patentet en informationscentral (IC) och i D11 en local programming unit (LPU).

Både patentets IC och D11:s LPU har kontakt/kommunikation med de underliggande cellerna respektive RIOT-enheterna.

LPU:n programmerar och avläser data från upp till fyra olika RIOT, med andra ord LPU:n är en plats för ledning av RIOT:ar. Enligt Svenska akademins ordlista är detta synonymt med en central för RIOT:ar. Denna LPU central utövar dock sin ledning lokalt. Central och lokalt skall inte tolkas som motsatser. Även ett lokalt system kan ha en centralenhet. Begreppen kan naturligtvis inte likställas men de påverkas av de referensramar som används. Vi anser att benämningarna centralt och lokalt varken kan ge nyhet eller uppfinningshöjd.

RIOT innefattar ett programmerbart microprocessorbaserat kontrollsystem för att uppfylla sina funktioner som telekrigsystem (D11; s. 66, kolumn 1, 2:a stycket).

En response jammer avlyssnar aktuellt frekvensband. Signaler som uppfattas jämförs med lagrade, som kan vara signaler som skall störas eller skyddas (D11, s. 66, kolumn 2, "Specific frequencies can be targeted or protected"). När en signal som skall störas hittas tar RIOT:en ett beslut att aktivera sin störsändare.

En av utföringsformerna av uppfinningen beskriver också en störsändare som fungerar på liknande sätt (beskrivningen, s. 15, rad 22 – s. 16, rad 3). Cellen har lagrade signaler som skall störas när de detekteras. Att RIOT:en har en styranordning som tar självständiga beslut framgår klart av D11.

Det nu aktuella patentkravet 1 har ändrats i förhållande till det i patentskiften publicerade patentkravet 1 genom att
A) kännetecknet från patentkrav 2 införts där "eller andra i totalförsvaret ingående" strukits samt uttrycket "mobila" tillförts,

B) kännetecknen i krav 8 och 9 tagits upp i krav 1 och uttrycket ”sambandsanordning” har tillförts och

C) bestämmelserna ”och att informationscentralen kan kommandera en eller flera celler att fungera i en mod som endast har envägssambandet kraftsatt och beordras att under perioder av passivitet stänga av alla kraftförbrukare utom en mottagare och kraftförsörjas med ett batteri och/eller solceller för att inta ett viloläge med låg strömförbrukning så länge cellen ej är aktiverad, och att sagda cell/celler kan kommanderas att fungera i aktiv mod via envägssambandet från informationscentralen” delvis från patentkrav 14 har införts.

Beträffande dessa tillförda bestämmelser har FMV anfört bl.a. följande.

A)

Beträffande det tidigare patentkravet 2 har FMV anfört bl. a. följande. D1 visar ett system enligt patentkrav 1 samt även ett system där cellerna (RIOT-enheterna) får information om att aktiveras eller deaktiveras via en vanlig radiokanal (s. 3, stycke ”Remote control”). Eftersom radiokanaler ingår i både det publika och totalförsvarets kommunikationsnät saknar systemet enligt patentkrav 2 nyhet.

D3 visar ett system där kommunikationen mellan den lokala stationen och central datorn går via telenätet eller via radio (s. 4, rad 20-23). Uppfinningen enligt patentkrav 2 saknar uppfinningshöjd gentemot D3.

D4 visar ett system där marksensorerna kontaktas genom radiolänk (figur s. 10). Uppfinningen enligt patentkrav 2 saknar uppfinningshöjd gentemot D4.

D11 visar ett system enligt patentkrav 1 samt även ett system där cellerna (RIOT-enheterna) får information om att aktiveras eller deaktiveras via en vanlig radiokanal (s. 67, kolumn 1, 2:a stycket). Eftersom radiokanaler ingår i både det publika och totalförsvarets kommunikationsnät saknar systemet enligt patentkrav 2 nyhet.

D12 visar att informationsöverföringen använder existerande allmänna eller andra kommunikationsnätverk inom det nationella försvaret

(microwave link, HF radio, telephone lines; s. 431, kolumn 1, "System types", 1:a stycket). Krav 2 saknar således uppfinningshöjd.

B)

Beträffande det tidigare patenkravet 8 har FMV anført bl. a. följande. I D2 finns det ingen kommunikation mellan UEJ:n och programenheten utan all kommunikation är envägs från programenheten till UEJ:n. D1 och D2 visar att uppfinningen saknar uppfinningshöjd.

D11 visar ett system där både en LPU-enhet (genom programmering) och/eller en Remote control unit (genom att sätta på/stänga av, ändra parametrar) kan kommunicera med cellerna (RIOT). D11 visar att uppfinningen saknar uppfinningshöjd.

D12 visar celler med tvåvägskommunikation mellan informationscentralen och cellerna (s. 430-431, figur 4; s. 430, figur 3).

Patentrav 1 skiljer sig från detta genom att ha envägskommunikation. Effekten av detta är att cellen inte sänder några signaler. Detta löser problemet med att cellen skall vara svår att upptäcka (patentet, kolumn 7, rad 25-29). Fackmannen som söker efter en lösning på problemet skulle finna det uppenbart att hindra cellen från att sända ut signaler som kan upptäckas. Fackmannen skulle därför använda detta särdrag och komma fram till uppfinningen enligt patentkrav 8. Patentrav 8 saknar därmed uppfinningshöjd.

Beträffande det tidigare patenkravet 9 har FMV anført bl. a. följande. D1 visar ett system där RIOT-enheterna kan ta emot information från LPU-enheten (bl.a. programmeras för olika roller) samt sända information till LPU-enheten, t.ex. en lista över uppsnappad data som presenteras på LPU-displayen. Tillsammans med D2 visar D1 att uppfinningen saknar uppfinningshöjd.

D4 visar ett system med marksensorer som rapporterar automatiskt eller på begäran till en övervakningscentral (inledning, s. 8). För att uppfylla detta måste marksensorerna ha tvåvägskommunikation med övervakningscentralen. Uppfinningen beskriven i patentkrav 9 saknar uppfinningshöjd.

D11 visar ett system där RIOT-enheterna kan ta emot information från LPU-enheten (bl.a. programmeras för olika roller) samt sända information till LPU-enheten, t.ex. en lista över uppsnappad data som presenteras på LPU-displayen. Dessutom kan Remote control unit (genom att sätta på/stänga av och ändra parametrar) kommunicera med cellerna (RIOT) samt cellerna skicka tillbaka data (s. 67, kolumn 1, 2:a stycket; s. 65, figurtext). D11 visar att uppfinningen enligt patentkrav 9 saknar uppfinningshöjd.

D12 visar att en eller flera celler innefattar medel för tvåvägskommunikation mellan informationscentralen och cellerna (s. 430-431, figur 4; s. 430, figur 3). Patentkrav 9 saknar således uppfinningshöjd.

C)

Beträffande det tidigare patentkravet 14 har FMV anført bl. a. följande. D1 visar ett system där RIOT-enheterna drivs med batterier, solceller eller från elnätet (description, sista meningen). D2 visar ett system där UEJ-enheterna drivs med batterier. UEJ:n har även ett standby-läge på upp till 46 dagar (se Product specification, Operational lifetime). Att anordna ett viloläge/standbyfunktion till systemet i D1 anser vi vara närliggande för fackmannen.

D4 visar ett system med obevakade marksensorer. D4 nämner inte hur marksensorerna drivs men vi anser det närliggande för fackmannen att använda batterier samt att spara kraft genom ett viloläge.

D11 visar ett system där RIOT-enheterna drivs med batterier, solceller eller från elnätet (s. 66, 1:a kolumnen 3:e stycket). RIOT-enheterna kan stängas av och sättas på med hjälp av en Remote control unit. För att en avstängd enhet skall kunna sättas på kan den inte vara i ett helt avstängt läge, utan i ett viloläge i väntan på ett aktiveringskommando. Uppfinningen enligt krav 14 saknar därför nyhet.

FMV har beträffande det överklagade beslutet, förutom att hänvisa till vad som tidigare framförts under behandlingen av patentet och vad som anförts av EPO avseende motsvarande ansökan som behandlats där, anført bl. a. följande.

PRV uttalar på sidan 6 av beslutet att patentkravet 1 av den 27 april 2007 skiljer sig från D11 och D12 i kombination genom 5 särdrag.

Särdrag 1

Av EPO:s preliminära ställningstagande av den 9 november 2004, s.9, rad 7-4 nerifrån framgår att detta särdrag återfinns i D12, s. 431, spalt 3, rad 16-34.

Särdrag 2

Det anges att ”systemet innefattar delar av befintliga publika mobila kommunikationsnät för nämnda informationsöverföring”. I D12 används existerande allmänna eller andra kommunikationsnätverk - på s. 431, kolumn 1 anges "microwave link, HF radio, telephone lines". Med radioförbindelse och telefonförbindelser kända från D12 kan inte mobiltelefonförbindelse medföra att patentkravet blir patenterbart. Det är en fullständigt självklar variant.

Särdrag 3 och 4

Det är oklart för oss vad slutet av punkt 3 betyder: ”eller den deaktiverade cellen kan vara inte lokalisierbar från ett annat spaningssystem”, dels rent språkligt, dels i sak. Framför allt är det oklart varför detta anförs som en skillnad eftersom det aktuella uttrycket inte återfinns i patentkravet 1. Kravens konkreta bestämmingar måste vara utgångspunkten för varje jämförelse.

När det gäller energispartanken, som EPO i sitt preliminära ställningstagande av den 5 juli 2006 fastslår som ”det objektiva tekniska problemet” i jämförelse med D12 och som vi gjort till eget yttrande anför vi att aktiveringen/deaktiveringen, i enlighet med vad som ovan sagts är känd från D11 och närliggande att använda tillsammans med D12. Den nuvarande lydelsen av patentkravet 1 anger utöver rena fackmannamässiga konstruktionsåtgärder (batterier och andra trivia) reellt inte mer än tidigare. Om man accepterar invändningsavdelningens vid EPO ställningstagande att ”objektiva tekniska problemet” i jämförelse med D12 är att minska energiförbrukningen under tider då cellen inte behövs och att detta löses genom D11 av ”switching on/off”, så blir det omedelbart självklart att allt som inte behövs i deaktiverat driftsläge skall vara avstängt. Det är bara då man når så stor energisparvinst som möjligt.

Detta leder för fackmannen omedelbart till att allt som kan emittera stängs av, endast passivt lyssnande har man nytta av. Störst energisparvinst blir det om cellen inskränker sig till att lyssna endast på en order om att vakna.

Särdrag 5

Detta särdrag återfinns i D12, s. 430, figurtexten till fig. 3 (se EPO:s preliminära ställningstagande av den 9 november 2004, s.9, rad 4-7 av det sista stycket). Det framgår vidare här att kommandocentralen (informationscentralen) kontrollerar cellerna på ett sätt som innebär att cellerna är underenheter. PRV:s påstående i nu diskuterade punkt 5 blir dessutom än mer svårt att förstå då PRV på sidan 4 av beslutet, andra stycket, raderna 10 och 11, själv anger att till kommandocentralen i D12 är kopplade tre eller fyra celler.

Vidare pekar vi på att PRV argumenterar utifrån något som inte står i patentkraven. PRV diskuterar som en väsentlig brist i D11 att där inte nämns en samtidig förbindelse och uppkoppling till fler än en underenhet och att det inte framgår att RIOT-enheterna kan programmeras för olika uppdrag. Detta måste rimligen e contrario betyda att PRV anser att detta är delar av uppfinningen enligt patentkravet 1. Några sådana bestämmelser återfinns dock inte i patentkravet 1. PRV bygger alltså åtminstone i detta avseende sitt beslut på felaktiga sakförhållanden.

Patenthavaren har angivit att ”Inom militära sammanhang är det (var det vid patentets ingivande) snarare regel än undantag att installera eller sätta upp (dvs. ej befintliga) dedikerade (dvs. ej publika) telefonlinjer.”

Otaliga värnpliktiga signalister i Sverige har emellertid genom decennier lärt sig att koppla in sig på det publika telefonnätet. På kortare avstånd har tråd dragits, men att koppla in sig på det publika telenätet har varit - och är - en teknik som försvaret genom sina signalister har använts i alla tider.

FMV har beträffande D11 och D12 vidare anfört följande.

D12 (s. 430, 431) visar ett Fairchild-Automatic-Intercept-and-Response-System (FAIRS) som innefattar en central ledningsstation som styr fasta eller mobila fjärrenheter. Systemet är avsett för att genomföra signalspaning, följning riktningbestämning och noggrann lokalisering av hotfulla sändare. Samtliga bestämningar i ingressen till patentkravet 1 är kända från D12, inklusive förmågan att självständigt besluta att vidta åtgärder, vilket återfinns på s. 431 i stycket om "Remote site".

Det som anges om aktivering/deaktivering återfinns i D11 på sätt som anges i denna sammanställning på annat ställe.

Även de ändringar i förhållande till det i patentskriften publicerade patentkravet 1 som återfinns i det aktuella patentkravet 1 återfinns i D11 eller D12 eller båda på det sätt som anges nedan. Systemet enligt aktuellt patentkrav 1 saknar därför uppfinningshöjd i förhållande till kombinationen av D12 och D11.

Ericsson

Ericsson har bestritt att vissa anförda dokument skulle ha varit allmänt tillgängliga före dagen för patentansökan och anført bl.a. följande.

Broschyrer/produktblad och annat informationsmaterial rörande krigsmateriel kan ha varit tillgängliga för FMV, men under explicit eller implicit sekretessöverenskommelse mellan givande part, tillverkarna/försäljarna, och mottagande part, godkända/accepterade presumtiva köpare, i detta fall FMV. Helt klart är att krigsmaterielbroschyrer inte fritt delas ut, speciellt med tanke på att man inte vill att vissa länder skall få tillgång till dem.

D1 och D2 är produktblad/broschyrer för militära produkter. D1 visar helt klart genom visitkortet att D1 blivit personligt överlämnat av Peter Wirthensohn på Thorn EMI, tillverkaren, till en godkänd/accepterad part. Varken Thorn-EMI, D1, eller Marconi, D2, skulle anse den breda allmänheten som potentiella köpare av produkterna som D1 och D2 beskriver. Det finns således inget motiv för varken Thorn-EMI eller Marconi att göra D1 respektive D2 tillgängliga för en allmänhet. Snarare tvärtom har både Thorn-EMI och Marconi intresse av att dessa dokument inte sprids

till andra än godkända/accepterade representanter för godkända länder som inte sprider informationen/dokumentet vidare, det vill säga behandlar D1 och D2 under sekretess. Utifrån detta är det helt klart att D1 och D2 helt omöjligt kan ha varit offentligt tillgängliga innan inlämningen av vår patentansökan.

D4 är endast kopior av en ”artikel”, det framgår inte på ett trovärdigt sätt av det inlämnade materialet varifrån denna artikel kommer och när den blivit offentlig. Är ”artikeln” hemmagjord med hjälp av ett layout-program, varpå en handskriven markering är påskriven? Det måste därför anses att ”artikeln” inte varit allmänt tillgänglig innan inlämningen av vår patentansökan innan det klargjorts varifrån ”artikeln” kommer och när i sådana fall den publicerats/offentliggjorts.

Det bestrids således att D1, D2, eller D4 skulle ha varit allmänt tillgängliga före ansökans ingivningsdag.

Ericsson har dessutom anfört bl.a. följande beträffande hänvisningarna D1-D10.

D1 beskriver en RIOT som förefaller kunna lokalt med en gränssnittsenhet, local programming unit (LPU), försättas i olika funktionsmoder. Det är helt klart att LPU:n kan fyllas med mjukvara genom en fysisk direktkoppling till en programmeringsenhet, master programming computer (MPC). Den programmerade LPU:n kan därefter bäras till en RIOT och fysiskt kopplas ihop med RIOT:en för att programmera RIOT:en. Efter knäböjning med en LPU vid en RIOT, kan RIOT:en i fråga fungera i en av flera roller. En RIOT förefaller kunna fungera som en enskild intelligent störare (jamming role), en enskild slumpmässig förvillningssändare (deception emitter role), och som enskild avlyssnare (ESM role). Som enskild intelligent störare och som en enskild slumpmässig förvillningssändare fungerar RIOT på egen hand efter knäböjning med en LPU. Som enskild avlyssnare kopplas till en RIOT antingen hörlurar eller en LPU för lokal avlyssning, eller en sändare med riktantenn till en MPC, det vill säga en dedicerad ”förlängningssladd” från RIOT:en till MPC:n, för att på avstånd kunna avläsa mätvärden. Som tillbehör till en RIOT kan en fjärrstyrningsenhet, remote control unit, via en speciell transceiver aktivera och deaktivera en RIOT, det vill säga en

på- och avknapp på en dedicerad "förlängningssladd". D1 visar således inte någon informationscentral, inte hur en informationscentral styr underenheter via informationsöverföring, inte hur minst tre celler innefattas i systemet till varje informationscentral, inte hur dessa celler utgör underenheter till informationscentralen, inte hur vissa celler från informationscentralen via informationsöverföringen (samma som tidigare) kan aktiveras och deaktiveras, och så vidare.

D2 visar ett dedicerat störsystem. Man kan således inte kalla D2 för ett "system för att övervaka..". D2 tillhör således inte samma teknikområde och kan därför inte vara relevant över huvud taget.

D3 visar ett system för övervakning och larm. Systemet enligt D3 är inte för övervakning av bestämda företeelser som genererar elektromagnetiska signaler. Ej heller hur dessa signaler varierar med en geografiskt begränsad och tidsvarierande geografisk utbredning i ett geografiskt område. D3 visar ett system för övervakning och larm liknande den i SE 391 251 beskrivna bevakningsanläggning, vilken redan behandlats under beviljandet av förevarande patent. I korthet kan D3 bland annat inte uppvisa hur en informationscentral styr underenheter via informationsöverföring och inte heller hur vissa celler kan aktiveras/deaktiveras via informationsöverföringen. Den centrala datorn i D3 sänder inte några styrsignaler.

D4 visar en artikel angående obevakade seismiska marksensorer. Det är ytterst viktigt att förstå vad denna artikel lär ut. Artikeln beskriver ett antal olika system, som inte anges vara kompatibla på något sätt. I början av artikeln görs en uppräkningslista av olika sensortyper, varvid artikeln fortsätter med att konstatera att endast seismiska detektorer används i deras system. Därutöver beskrivs två olika system vilka använder seismiska sensorer, spaning och i minfält. Det går således inte att kombinera särdrag ur minfältssystemet enligt figuren på sidan 9, med spaningssystemet enligt figuren överst på sidan 10, trots att de står beskrivna i samma artikel. D4 beskriver således inte ett system för övervakning av företeelser som genererar elektromagnetiska signaler. D4 saknar även de flesta övriga särdrag av vilka patentkrav 1 består.

D5 visar ett system för kalibrering av förbindelsefördröjningar och tidsreferenser från blixtdetektorer. Denna kalibrering görs i central office och

skickas ej tillbaka till detektorerna, det vill säga att detektorerna styrs inte. Någon Aktivering/deaktivering eller andra för uppfinningen viktiga särdrag innefattas ej.

D6 visar ett blixtnedslagspositioneringssystem där LORAN-C används för att säkerställa en uniform tidsreferens. Inte heller detta blixtsystem styr detektorerna, eller aktiverar/deaktiverar eller innefattar andra för uppfinningen viktiga särdrag.

D9 beskriver ett signalspaningskompani ur ett historiskt perspektiv utan några tekniska detaljer. D9 beskriver således inte hur två celler innefattar två antenner med tillhörande mottagare vardera. Ännu ett dokument vars relevans är högst tvivelaktig.

D10 visar en åskvädersdetektor och en metod för att identifiera och lokalisera åskväder. Vad motsvarar en cell i detta system? Patentkrav 16 har bland annat som särdrag, förutom de från patentkrav 1 och från patentkrav 11 eller 12, två samverkande celler med vardera minst en antenn och tillhörande mottagare. Är det en antenn? Var är då antennens mottagare? Eller som det förefaller enligt figur 1, de tre antennerna med mottagare/signalbehandling (12) och dator (14)? Var är då den andra cellen?

Som svar på invändningen har Ericsson anfört bl.a följande om det i patentskiften publicerade patentkravet 1.

D1

LPU:n är ett gränssnitt till en RIOT, och inte en centralenhet. Av D1 framgår inte att en "LPU-enhet i vanliga fall kontrollerar 4 RIOT enheter". Hur skulle den kunna göra det? Hur kan samma informationsöverföring från en informationscentral styra underenheter och aktivera/deaktivera vissa celler.

D3

D3 övervakar inte bestämda företeelser som genererar elektromagnetiska signaler, att D3 övervakar rörelse med hjälp av ljus är inte relevant. Den centrala datorn sänder inte styrsignaler till de lokala stationerna. Det är

oklart vart styrsignalerna skickas. Vi finner det mycket märkligt att en fackman skulle använda sig av en funktion som inte finns.

D4

D4 visar inte ett system för övervakning av IR signaler. D4 visar endast två olika system för seismiska signaler.

D11

Informationscentral (110) i systemet enligt patentkrav 1 motsvarar inte LPU (Local Programming Unit) i D11. Bara benämningen räcker för att fastslå att det handlar om enheter med olika funktion. En informationscentral omtalar att det är en central enhet i systemet. En lokal programmeringsenhet är, däremot, just lokal till skillnad från central i systemet.

Informationsenheten i systemet enligt uppfinningen styr, via informationsöverföring, underenheter tillhörande systemet. LPU (D11) styr en underhet i taget; LPU, som ju är lokal, måste fysiskt förflyttas från en underenhet (RIOT) till en annan för att kunna vara i kontakt med respektive RIOT. Detta är en väsentlig skillnad. I ett "system" enligt D11 ingår alltså endast LPU och en RIOT. Därefter flyttas LPU till en annan RIOT osv. I begreppet central ligger något helt annat. Uppfinningen och D11 visar snarare på två motsatt fungerande system. Ett där användaren flyttar en lokal programmeringsenhet från en underenhet till en annan och ett (uppfinningen) där en central enhet (informationscentral) via informationsöverföring aktiverar/deaktiverar (styr) åtminstone 3 celler med en eller flera sensorer.

D11 visar inte i något av exemplen en samtidig förbindelse till fler än en underenhet. Inte heller remote-control unit visar någon samtidig uppkoppling till flera underenheter. Det skulle inte ens fungera samtidigt med akustisk överföring. Påståendet "LPU-enheten kontrollerar i vanliga fall 4 celler" är irrelevant, eftersom den lokala, icke-centrala, enheten fysiskt förflyttas från en underenhet till en annan.

Påståendet "RIOT-enheterna aktiveras/deaktiveras genom signal från remote-control unit" är sant, men detta gäller en remote-control unit och en RIOT. Att "RIOT-enheterna kan programmeras för olika uppdrag ..." och slutsatsen att en RIOT-enhet beslutar självständigt beroende på

uppdrag vad som skall göras kan vi inte på något sätt utläsa ur det anvisade stycket (s. 66, kolumn 1, 4:e stycket – s. 66, kolumn 3).

Patentkrav 1 och D11 skiljer sig konceptuellt på ett grundläggande sätt där krav 1 visar en central enhet kommunicerande med underenheter och D1 visar en lokal enhet som kommunicerar med en underenhet i taget efter fysisk förflyttning.

Vad det gäller bestämmningen central hänvisas till Svenska Akademiens ordlista s. 87: ”huvudstation, plats för ledning eller samlad utövning av en verksamhet”, och bestämmningen lokal: (s. 323) ”knuten eller begränsad till en plats”. ”Central” och ”lokal” kan definitivt inte likställas. FMV hävdar att informationscentralen enligt patentet och LPU-enheten enligt D11 båda har kontakt med underliggande celler för informationsöverföring. Det är riktigt uppfattat att informationscentralen (i det följande benämnd IC) har kontakt med (flera) underliggande celler för informationsöverföring - se t.ex. s. 6, 3:e stycket, rad 13: ”som IC har samband med och som är ...”, dvs. IC kan ha kontakt/kommunikation med flera underordnade celler utan att IC:n flyttas. Däremot har ej LPU-enheten kontakt med underliggande celler för informationsöverföring utan den lokala (således icke-centrala) enheten LPU kan bringas, genom förflyttning, i kontakt med då underordnade celler.

Det står ej explicit i patentkrav 1 att IC styr flera celler samtidigt och inte kan förflyttas. Om IC kan förflyttas eller ej är irrelevant; relevant är att IC är en central enhet (som från samma plats styr flera underenheter eller celler). Detta framgår genom det första kännetecknet i krav 1, nämligen, - det är en informationscentral (alltså en enhet som redan torde vara klart genom lydelsen, och som dessutom ytterligare förtydligas genom beskrivningen vid tolkning av patentkraven, se t.ex. s. 6, 3:e stycket, s. 7, 2:a stycket).

Vidare är en remote control unit (en fjärrkontroll) definitivt ingen informationscentral. Det förefaller avse (s. 67, stycke 2) en variant med en enda RIOT ansluten till t.ex. en helikopter och att man då utnyttjar en fjärrkontroll. Diskussionen vad det gäller användningen i helikopter och fjärrstyrning via ”man pack radios” verkar avse något helt annat än den beskrivna RIOT/LPU-utrustningen. Det förefaller snarare som att man

med detta avsnitt i D11, som är ett kommersiellt dokument, vill försäkra potentiella kunder om att det beskrivna systemet skulle kunna modifieras/uppdateras i framtiden för olika tillämpningar, än beskriva det befintliga RIOT/LPU-systemet.

FMV hävdar att RIOT-cellerna programmeras av LPU-enheten. I själva verket står att RIOT transceiver programmeras på plats med hjälp av LPU som laddar ner mjukvara och operationsparametrar via akustisk koppling ovanpå transceivern, och LPU:n kan (på plats - in the field) läsa ut data lagrad i transceivern, som t.ex. är batteridriven, och att RIOT kan användas som response jammer; det är förvisso riktigt. Vi kan inte se något som skulle kunna tolkas som att varje RIOT skulle innefatta en styranordning inrättad att utifrån särdrag hos detekterade elektromagnetiska signaler, i beroende av i cellerna lagrade beslutskriterier självständigt skulle kunna fatta beslut om att aktivera minst en utsignal eller ej. Som response jammer tar RIOT:en inte några självständiga beslut.

Det kan ej instämmas i FMV:s tolkning att både patentets IC och D11:s LCU har kontakt/kommunikation med underliggande celler/RIOT-enheter.

Enligt uppfinningen har IC kontakt med flera underliggande celler medan LPU däremot endast kan bringas i kontakt med en RIOT åt gången. Därefter måste LPU flyttas för att kunna bringas i kontakt med en annan RIOT osv. Det är i princip irrelevant om IC flyttas eller ej - det väsentliga är att den har kontakt med flera celler.

Beträffande de bestämmelser som tillförts det i patentskriften publicerade patentkravet 1 har Ericsson anfört bl.a. följande.

A)

Beträffande det tidigare patentkravet 2.

D1

Den "standard transceiver" som nämns i D1 tillhör inte befintliga publika eller andra i totalförsvaret ingående kommunikationsnät, utan är en vid behov upprättad punkt till punkt förbindelse.

D3

D3 använder det vanliga telefonnätet.

D4

Det är oklart vad figuren överst på sidan 10 i D4 visar. Det är helt klart att den inte visar särdragen enligt patentkrav 2, det vill säga befintliga kommunikationsnät.

Krav 2 avser att för informationsöverföringen utnyttjas befintligt publikt eller i totalförsvaret ingående kommunikationsnät. D11 visar ej på utnyttjande av något befintligt kommunikationsnät, varken publikt eller i försvaret ingående. Tvärtom visar D11 på kommunikationsförbindelse som upprättas specifikt, just för det speciella syftet att åstadkomma förbindelse mellan en LPU och en underenhet. Att befintlig utrustning utnyttjas måhända, men det är stor skillnad på ett befintligt publikt/försvars-kommunikationsnät och (befintlig) utrustning som hämtas ur ett förråd e.d. som ska användas, tas i bruk, för det speciella syftet.

B)

Beträffande det tidigare patenkravet 8 har Ericsson anfört bl. a. följande.

D2 har bara behov av envägskommunikation till sina enheter.

Den mest väsentliga skillnaden mellan detta krav och D11 ligger i att D11 ej visar någon informationscentral, utan en lokal enhet, info-överföringsmedel etc.

Beträffande det tidigare patenkravet 9 har Ericsson anfört bl. a. följande.

D1 saknar en informationscentral. LPU-enheten är bara en gränssnitts-enhet som kopplas direkt på en RIOT. Således ingen tvåvägskommunikation med en informationscentral.

D4 måste inte alls ha tvåvägskommunikation. Den måste däremot ha envägskommunikation från en enhet till en central, inget annat nämns.

Den mest väsentliga skillnaden mellan detta krav och D11 ligger i att D11 ej visar någon informationscentral, utan en lokal enhet, info-överföringsmedel etc.

C)

Beträffande det tidigare patenkravet 14 har Ericsson anfört bl. a. följande.

D4 beskriver inte särdragen.

Beträffande det nu aktuella patentkravet har Ericsson i PRV även anfört bl.a. följande.

D12 visar ett övervakningskoncept bestående av "command centre", "fixed remote sites" och "mobile/transportable sites". Kommunikation mellan "sites" kan ske med mikrovågslänkar, HF radio eller telefonledningar. Inget tyder på eller indikerar att befintliga mobila nät skulle användas. D12 visar ej att underenheter kan aktiveras/deaktiveras från "command centre".

D12 visar ej tvåvägs- och envägskommunikation, där vid envägskommunikation underenheter kan beordras att arbeta i envägsmod och att under passiva perioder inta viloläge där alla kraftförbrukare är avstängda, utom en mottagare, och då försörjas med batteri och/eller solceller. D12 visar ej heller att via envägskommunikation en cell kan kommanderas att fungera i aktiv mod, d.v.s. en eller flera av cellerna kan ej aktiveras i envägsmod, när endast envägskommunikation är kraftsatt.

Styrning med aktivering/deaktivering, i envägs- eller tvåvägsmod samt försörjning via batteri/solceller vare sig diskuteras eller näralägges genom D12. Snarare diskuteras i D12, s. 427, stycke 1 konstant radiokontakt, kraftfulla transreivrar, s. 428 "Transmitter power supply" a unit containing controls for the overall system power control, all DC voltages . . . and power to drive the cooling fans in each electronic unit, s. 429, vänsterspalten: system är okänsligt för klimatförändringar och kan drivas kontinuerligt. Detta dokument innehåller snarare en indikation om att kontinuerlig drift och stabil, kraftfull energiförsörjning är nödvändig.

RIOT drivs av batterier. Enligt D11 kan en RIOT t.ex. sättas på/stängas av av en separat fjärrkontroll när den är "obevakad" (unattended). Dessutom antydes inget om att för fjärrkontroll envägsmod skulle utnyttjas tvärtom, i militära sammanhang är det mer troligt att RIOT använder ett tvåvägsprotokoll (handskakning) för att säkerställa att kommandon bekräftas, vilket i militära sammanhang är av yttersta vikt. D11 omnämner att driftstiden för RIOT skulle, när det är lämpligt, kunna förlängas genom att använda en huvudströmkälla (main power source) eller solceller. Dvs. istället för att spara energi, minska energiförbrukningen, innebär D11 ett incitament till att införa extramedel för att förlänga driften. Dvs. en enhet som är "unattended" kan stängas av med en fjärrkontroll, medan för att förlänga drift utnyttjas extra energiförsörjningsmedel istället för utnyttjande av energibesparings-åtgärder.

Varken D11 eller D12 visar eller antyder på något vis att celler skulle kunna aktiveras via envägskommunikation från en central enhet. Utan någon som helst antydning därom, och helt utan ledning, bestrides att fackmannen ens skulle ta med i beräkningen att det skulle finnas alternativ till vad som föreslås vad det gäller dedikerade militära övervakningssystem, såsom i D12, eller speciellt ens realisera problemet/problemen med behov av att kunna övervaka stora områden under iakttagande av kostnadsbesparing och energibesparing, som ju förvisso hör ihop, och än mindre finna en lösning på sagda problem som motsvarar vad som anges i patentkrav 1.

Betraktande av D11, som visar en mobil övervakningsenhet vars ospecificerade funktioner kan aktiveras av en lokal styrd fjärrkontroll, närlägger inte kännetecknet "att nämnda system innefattar delar av befintliga publika mobila kommunikationsnät för nämnda informationsöverföring, att vissa av dessa celler är inrättade att från denna informationscentral, via nämnda informationsöverföring, aktiveras och deaktiveras...".

Förvisso visar D11 en mod som kan aktiveras av en fjärrkontroll, enheten måste därför vara energiförsörjd för att kunna ta emot ett sådant kommando, vilket inte är detsamma som att en sådan mod skulle vara likställd med en mod i vilken endast envägskommunikation är kraftsatt, inte heller att aktiveringen skulle kunna äga rum från en informations-

central. Inte heller kan därav slutsatsen dras att aktiveringen av åtminstone några av cellerna är anordnade att aktiveras eller deaktiveras genom kommunikationsöverföring via publika mobilkommunikationsnät.

Det finns således inget incitament, vare sig i D11 eller i D12, till att låta aktivering/deaktivering ske via publika mobilnät.

Kännetecknen vars innebörd är att cellen/cellerna kan aktiveras från informationscentralen i en mod med endast envägssambandet kraftsatt i kombination med de kännetecknen i krav 1 som anger att cellerna kraftsättes av ett batteri eller solceller ger ett system som samtidigt både är billigt och tekniskt möjliggör att ett stort geografiskt område kan täckas in vilket, de facto, ger en överraskande effekt.

Detta understryker än mer det faktum och gör det också än mer klart att det handlar om samverkande faktorer/kännetecknen, till skillnad från ett "agglomerat" av kännetecknen.

Dessutom skulle fackmannen med utgångspunkt från D12, som visar ett militärt övervakningssystem, ej söka lärdom av vad som visas i D11, som visar en lokal enhet som måste flyttas med mankraft. Ett sådant påstående kan endast framläggas till följd av en s.k. "ex post facto" analys. Även om det för fackmannen teoretiskt skulle kunna vara möjligt att överföra kännetecknen från D11 till systemet i D12, är svaret på frågan om fackmannen verkligen skulle göra det, ("would") och inte bara om han skulle kunna ("could") göra det, definitivt nekande i avsaknande av varje incitament eller anledning därtill. Härvid hänvisas till Case Law of the Boards of Appeal, 6:e utgåvan, 2010, I.D., avsnitt 5, sidan 176.

Det kan enligt patentkraven ej anses trivialt att utnyttja solceller/batterier enligt krav 1 och dessutom aktivering enligt patentkraven i en mod där endast envägskommunikation är kraftsatt.

Dessutom understrykes att D11 utnyttjar 1) en bärbar (lokal) enhet (LPU) och visar 2) en fjärrkontroll att utnyttjas under vissa omständigheter och med ett visst syfte såsom diskuterats tidigare. Detta är två enheter, inte en enhet, en informationscentral.

Ericsson har i Patentbesvärsträtten anfört i bl.a. följande.

Beträffande punkt 2 i överklagandeskriften (ovan benämnd särdrag 2)

Kännetecknet: ”befintliga publika mobila kommunikationsnät för nämnda informationsöverföring”. På s. 431 i D12 säges endast ”Communication between the sites is via microwave links, HF radio or telephone lines”. Inget nämns om 1) befintligt 2) publikt mobilkommunikationsnät. Inom militära sammanhang är det (var det vid patentets ingivande) snarare regel än undantag att installera eller sätta upp (dvs. ej befintliga) dedikerade (dvs. ej publika) telefonlinjer. Ordet ”telephone line” har alltså ingen utsagokraft i detta sammanhang. Det visas definitivt ej i D12 något utnyttjande av existerande publika mobilnät för kommunikationsöverföring.

Beträffande punkt 3 och 4 i överklagandeskriften (ovan benämnd särdrag 3 och 4)

Det medges att patentkravet ej explicit innehåller kännetecknet ”eller den deaktiverade cellen kan vara inte lokaliserbar från ett annat spänningssystem”. Det instämmer också i att uttrycket är oklart. Innebörden är att cellen inte skall kunna lokaliseras. Detta är ett ytterligare mål med, eller en konsekvens av, det tekniska kännetecknet att cellerna kan aktiveras/deaktiveras från informationscentralen (avseende kommentarerna rörande ”energispärtanken”).

Switch on/off i D11 görs för det första av en Remote Control Unit, dvs. ej av informationsöverföringen från vad som ej heller kan betecknas informationscentral. Denna Remote Control Unit har speciellt utvecklats för att kopplas till en standard manpack radio och skälet till avstängning är att RIOT är ”unattended”.

Vad som läres genom D11 är snarare att förlänga driftstiden, s. 66, näst sista stycket, hos de transceivrar som utgör de RIOTs (som framställs såsom motsvarande cellerna/underenheterna enligt krav 1) som programmeras i fält av ditburen LPU (lokal, bärbar och utan likhet med uppfinningens informationscentral). Denna LPU laddar ner mjukvara och driftsparametrar via en akustisk koppling på transceiverns hölje som de

facto inte på något sätt kan jämföras med publikt mobilkommunikationsnät som bl.a. hanterar att celler befinner sig på avstånd från en central informationscentral. Vid den akustiska kopplingen i D12 är det istället operatörens förflyttning som hanterar detta.

Aktivering/deaktivering från informationscenter är ej känd genom vare sig D11 eller D12.

Aktivering/deaktivering i D11 kan i vissa fall göras av med för ändamålet avsedd Remote Control Unit, som är kopplad till "standard manpack radio".

D11, som ej har informationscentral utan LPU som fysiskt förflyttas och transporteras till utplacerade sändtagare, utnyttjar batterier och anger utnyttjande av t.ex. solceller för förlängd drift av RIOTs (sändtagare).

Beträffande punkt 5 i överklagandeskriften (ovan benämnd särdrag 5)

LPU i D11 ej är någon informationscentral utan en lokal programmeringsenhet. Patenthavaren instämmer ej i att PRVs beslut bygger på att informationscentralen (IC) samtidigt styr flera underenheter, utan på punkterna 1-5 enligt beslutet samt den grundläggande skillnad som utgörs av en IC (som alltså är central) och en lokal, bärbar programmeringsenhet.

Betydelsen av "samtidig" framhäves endast i avsikten att tydligare göra en av skillnaderna mellan uppfinningen och D11, nämligen den som gör att uppfinningen är helt väsensskild från D11. Här avses att samtidig förbindelse finnes, vilket är inherent genom att ett befintligt, publikt mobilkommunikationsnät utnyttjas för informationsöverföringen, ej samtidig styrning (även om detta möjliggöres därigenom, se t.ex. s. 6, 3:e stycket i ansökan såsom inlämnad).

Angående EPO:s besvärskammars avgörande i motsvarande EP-patent betonas att patentkraven, patentkrav 1 i synnerhet, i det Europeiska ärendet ej överensstämmer med patentkrav 1 i det svenska patent som nu är föremål i Patentbesvärslagen.

De kännetecken som finns i EP-patentet men ej i det svenska (t.ex. kännetecken [l], [m]; TOA, riktningsmätning) ansågs i samband med kännetecken [h], [j], [h] utgöra en "aggregation", av kännetecken utan något funktionellt samband mellan grupperna av kännetecken som skulle

kunna ge upphov till en kombinatorisk effekt. Även om Patenthavaren ej instämmer i denna bedömning, är frågan irrelevant då dessa kännetecken [ℓ] [m] ej är inkluderade i det svenska ärendet. Beslutet, där kännetecknen enligt ovan anses bilda två grupper, stödjer istället det faktum att det definitivt ej handlar om någon aggregation i det svenska krav 1, utan tvärt emot.

DOMSKÄL

Uppfinningen enligt patentet avser ett system för övervakning av bestämda företeelser som genererar elektromagnetiska signaler inom ett visst geografiskt område. I korthet består systemet som anges i patentkravet 1 av minst en informationscentral som styr minst tre underenheter, celler. Varje underenhet innefattar en eller flera sensorer för detektering av nämnda elektromagnetiska signaler samt en styranordning som med utnyttjande av lagrade beslutskriterier självständigt utvärderar de detekterade signalerna och därefter eventuellt aktiverar en utsignal. Informationsöverföring mellan informationscentralen och underenheterna sker via delar av ett befintligt, publikt mobilnät. Vissa underenheter kan aktiveras och deaktiveras från informationscentralen. Vidare kan denna kommendera en eller flera underenheter att fungera i en mod med envägssamband och att inta ett viloläge, där alla kraftförbrukare utom en mottagare är avstängda i syfte att minska strömförbrukningen, som då baseras på batterier och/eller solceller, samt via envägssambandet kommendera underenheterna att fungera i aktiv mod.

Av de dokument som anförts i målet får D12 (s.430-431, "FAIRS") anses vara det som visar den teknik som kommer uppfinningen enligt patentkravet 1 närmast. Det genom detta dokument kända systemet är, i likhet med föreliggande uppfinning, avsett att övervaka bestämda företeelser som genererar elektromagnetiska signaler inom ett visst geografiskt område. Systemet innefattar en centralenhet som styr ett antal, vanligen tre eller fyra, underenheter. Varje underenhet innefattar en sensor för detektering av nämnda elektromagnetiska signaler samt en styranordning, dator, som söker matcha de detekterade signalerna mot signalkriterier som finns lagrade i styranordningen. Vid en lyckad matchning skickas bl. a. en larmsignal till centralenheten (s. 431, kol.3, st. 2).

Kommunikationen mellan centralenheten och tillhörande underenheter sker via exempelvis telefonlinjer (s. 431, kol. 1, st. 1).

Vad som anges i patentkravet 1 skiljer sig från tekniken enligt D12 därigenom, att systemet enligt patentkravet innefattar delar av befintliga publika, mobila kommunikationsnät, att vissa underenheter kan aktiveras eller deaktiveras från informationscentralen, vilken kan kommendera en eller flera underenheter att fungera i en mod med envägssamband och att inta ett viloläge, där alla kraftförbrukare utom en mottagare är avstängda i syfte att minska strömförbrukningen, som då baseras på batterier och/eller solceller, samt att underenheterna kan kommenderas att fungera i aktiv mod via envägssambandet.

Syftet med att innefatta delar av befintliga publika, mobila kommunikationsnät i systemet anges inte explicit men får uppfattats vara att få ett mer flexibelt system vad avser kommunikationen. I D12 anges att telefonlinjer kan användas för informationsöverföring. Kommunikation mellan mobila enheter och mobila kommunikationsnät var allmänt kända och utnyttjade vid patentets prioritetsdag. Mot denna bakgrund torde fackmannen ha uppfattat att i D12 nämnda telefonlinjer kunde omfatta publika, mobila kommunikationsnät och i vart fall var det närliggande för fackmannen att i detta sammanhang använda sådana nät.

Genom att använda batterier och/eller solceller uppnås ökad flexibilitet eller förlängd drifttid.

Vad gäller övriga skillnader dvs. att aktivera/deaktivera underenheterna samt att kommendera dessa att inta ett viloläge är syftet med dessa åtgärder enligt patentbeskrivningen (s. 10 rad 23 – s. 11 rad 11) att dels minska stömförbrukningen, dels undvika att underenheternas existens röjs via exempelvis emitterad strålning.

Emellertid är det genom D11 känt ett system för övervakning av företeelser som sänder ut elektromagnetiska signaler. Systemet innefattar en form av underenheter (RIOT:s, Remote Independently Operable Transceivers) vilka programmeras av lokala programmeringsenheter (LPU:s). Genom en LPU kan av en RIOT mottagna signaler avläsas på plats eller så kan RIOT:en konfigureras för fjärravläsning. En RIOT kan

stängas av eller sätts på via en fjärrkontroll (s. 67, kol. 1, st. 2), vilket torde innebära att den kan försättas i ett viloläge med envägssamband i funktion. I detta viloläge får det antas att strömförbrukningen är låg. En RIOT strömförsörjs med batterier och drifttiden kan förlängas med hjälp av exempelvis solceller (s. 66, kol. 1, st. 3).

Att, vid ett övervakningssystem, minska strömförbrukningen genom att försätta strömförbrukande utrustning i viloläge, vilket torde innebära att den är försatt i en mod med envägssamband, och sedan vid behov försätta utrustningen i aktivt läge är således känt genom D11 och får för övrigt anses vara sådant som är naturligt för en fackman. Även att använda batterier och solceller för att öka flexibiliteten och förlänga drifttiden är känt genom D11 och får anses vara naturligt för fackmannen. Att man vid användning av systemet enligt D11 minskar risken för att röja en underenhets existens när den är försatt i viloläge får anses vara uppenbart för fackmannen.

För fackmannen som med utgångspunkt i tekniken enligt D12 söker åstadkomma ett system med större flexibilitet, med mindre risk att röja en underenhets existens samt med lägre strömförbrukning och längre drifttid får det, mot bakgrund av ovanstående och med hänsyn till vad som är känt genom D11, anses vara närliggande att anordna systemet så att det innefattar delar av befintliga publika, mobila kommunikationsnät, att vissa underenheter kan aktiveras eller deaktiveras från informationscentralen, vilken kan kommendera en eller flera underenheter att fungera i en mod med envägssamband och att inta ett viloläge, där alla kraftförbrukare utom en mottagare är avstängda i syfte att minska strömförbrukningen, som då baseras på batterier och/eller solceller, samt att via envägssambandet kommendera underenheterna att fungera i aktiv mod, och på så sätt komma fram till ett system enligt vad som anges i patentkravet 1.

Vid angivna förhållanden kan det i patentkravet 1 angivna systemet inte anses skilja sig väsentligen från känd teknik varför patentkravet inte anger något patenterbart.

På grund av det ovan anförda skall patentet upphävas.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Per Carlson, ordförande, och Stefan Svahn referent, samt f. patenträttsrådet Sten-Ove Henningsson.
Enhälligt.